

1.1

814

814

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sofia Pettersson, Täkeryd
Blusslads sn. Vissa hd,
Jönköpings län är född:
Täkeryd i samma socken
år 1866. Hustru till
kyrkobröden N. E. Pettersson,
Täkeryd.

(35 sid)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Basta.

Basta var en bus som
de kunde till att braka inn i.
Det kunde förlas eldas där-
inne, om den väste var rik-
ligt full, så hade värmen
om röken slammade inne.
Såi eldادر, med använden-
det i fri fyr.

Bastan var delad i
de olika gällar om likast
torkade det ju förlas

övers.

814

-3-

3

Men nu är Ingryds bes-
ta sif förpallen, att ingen kan
ha den. Men den i Mellan-
gården är den enda jag
vet om som & kan ha föt-
parade. (Uttaligare be-
skrivning på sambandet medan
annat skölle!)

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESAFTRIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mälkring.

Hemma i mitt hem
i Ingryd mälkte vi. Vi bö-
jade med att slå tre hela-
spann koru i en kor med
vattnet. där pick det skä
i shöp i 1½ dygn. Sen kapp-
pades vattnet ur, och kor-
net pick skä på lage, föst
över hörjat med körnchläjet
så det blev varmt och bö-
jade litte (=pro). Det fag
anlagtigen att par där.

Sen bräckades resten flyt-
lades över till den andra
lagen, där det breddes
jämt, så att låg 4-5 mm
tjockt. Där växte det
di ihop till korn. Denna
gavs förder i smäckar
och lades i körran (= kôra)
Körran var ett mindre
hus med ugn i, så en
kunde elda varmt där.
Inne i ugnen låg det ic-
e plockat ett helt sluraör,
som eldades varmt och
höll värmen. Sedan kor-
net lagts i körran en lit.
och under hela tiden röfats
om och knäckts förder, var
mållan färdig. En mälda
frts.

X 5

X

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVMållning (mbs)

Dag alla där krua det de
slag i stup och lills de var
pårriga med fu. De räk-
nade med tre mäster i
veckan, så det pick los
att gi uppkräftigt både
torsdag och måndag likaså.

Oh det var mamma på
loden fö, att de skulle
behöva arbeta med sitt
na fördagerus.

I högvan brukade de ock-
si torka särigen, för det
skulle vara säkrare, om
deu var torr. De slapp
ju att dösa dem i vekta.

814

b7
F7.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Julgraven

Det var aldrig vanligt förr, än de hade julgrau. Då hade de i-skillet en ljuskrona eller ljuskrans i kaket om jul.

Men hemma hade vi inte det heller, för far hade köpt en stor hänglampa till pokalen, och det var ju inte maniga som hade på den tiden. Trägt var

det ju också i stugan, när
en skulle ligga där alla.

Men jag var väl en 14-15
år, när jag fick loppa att
ha julgranen friska längre.
Om det loppet fick jag på
villkor, att jag hjälpte par
söndagen före jul med
målla. Så den granskade fick
jag arbeta för.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVEn udglop i jästen.

Hemma mådde (= föra
målt) vi, så där hade
vi ju alltid ricka om jäst.
Om därifrån kom alltid folk
hem till oss om vi ville ha
jäst. Men då sag vi alltid
en glöd i jästen, för att
skydda oss om vara på den
säkra sidan. För det hände
att baken misslyckades fö

814

11. 11

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En eldgård i jämte (prts.)

oss, nu det berodde inte på
det dugg annat än att vi
hade sett fort just åt folk,
som inte var alls lika på.

Skryot för korua mat trolleii.

När jag kom hit
ville farfar, att jag skulle
avlinna rika ett kors
över mjölksa med en
skarp kniv eller ha en
kol i den när jag gav
bort mjölk. Det var ja
en annars kunde elaka
mänsklor förgöra korua
för en. — Liknas i sätter
han alltid ett kors på svar-

böten vi sågde, för att inte
folk skulle kenna göra va-
gonting med det. — Men
minna föräldrar hade aldrig
haft det för sig, så det
knytde jag mig aldrig om.

13. 13

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Härnynhet och födelsemärke

Om moderns far se
en yxa ritta kvar i en
huggkubb, blir barnet här-
nynt.

Det var en pojke som
hade satt en lårback i
en gårdsgrindslåve. När
modern fick se den, slag
hon sig på läret. Oh
då! Blev en lårback på

barnets lär, när det föddes.

814

Om det är en flicka
det gäller. En av vissa nio
berättade det här, om hon
näst sista i m set, från hon hade
hänt i hennes fräldrathem
frut.

15. 15

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16 - 16

814

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vädeholmärke.

Om plottet på basen
(= skepparna) slår eld och
modern blir ridd på
barnet vädeholmärke.

Födelsemärken.

Födelsemärken uppkomma, innan födren är halvtagning. De uppskais om modern blir rädd om sig på näst sälla av kroppen.

Vår Rut hade en stort födelsemärke på näsan. Det sät sig ut precis som om det hade varit

814

en hönskam. Nu det var jag
ja, här det blev. Det var en
morgon när jag kom ut nu
skulle jag till lägret. Pre-
cis som jag uppmärksade dörren,
lag där en stor tratt hona
söd på golvet. Nu jag blev
väl like uppmärksat nu jag
var i näsan i hastighet-
ten. Men vi gick båda
på my nu nedan till ett
mästrik med flickan och
lag med likets hand på
marken. Nu det gick fort,
så nu känna ju wegen se
nägot.

18.

18

LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

Söderland

Västra

Ölmeå

Mjöln. år 1928

814
Mjöln. w härdt Söderland
Per Sofia Pettersson
Född 1866 i Örbygd

19.

19

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bortbyggning.

Det miste bruna
gus i rummet ända till
karmet blivit fört annars
kan se på det förbyggt.

Det var ett folk som
hade ett barn. En gång
lyckte mora, att det var
som om nätet ville ha hem-
nes barn och hon skrek
till: "Herre jesu, mitt barn.

Om dia låg det ett barn i
 vagnen och sätta bordet vid
 förrum. Bägge trå var pre-
 cis likadana så de kunde
 inte skilja dom åt, utan de
 siktade klockor gikkas och
 gummor. De fick de reda
 på att de skulle ha en annan
 och lägga i en krycka och
 lätta barnen se på. Den
 av dom som blev rädd var
 deras egna. Den andras bryd-
 de sig inte om det. Så pi-
 det visst märkte de vil-
 ken som var deras egna.

Hade inte möca valnat
 och varnat att det kom ud-
 got, och ville göra samma illa

LUND'S UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Foto.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bortflyttningar (forts.)

Vi sagt "Herre Jesus" vi hade
de försökt fått sitt barn
förkyft. Nu fick de behålla
barnet. Men om de blev av
med det saa, det kunn
jag inte säga.

Dag Småland
Hd. Västra
Sn Ölmstad

814

22²²

Mjöl i 1908

Dag Söderbysjö

Mrs. Sofia Petersen
Född 1866

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ledskerra.

Det finns många slag
av skerra, men jag kunde
inte redigera förrän rik-
sigt nu. Ledskerra var
i alla fall den som fälte
sig i lederna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kareskerra.

Det är av läsakliga
personer både karlar och
fruntimmer. Jag vet mest
krickan var så rädd för
att ha barnen lösa, när
det kom till nägeln, så hon
listade dörrarna. Botmeddel-
man försöker på lag i en
bit av den klänningen som
har smittat ner barnet
eller filas av lite på" Forts.

814

24
24

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Korskerra (fkt.)

dörrhandtaget som den har
tagit i, då går in barnet.

814

25
25

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Herrna.

När Agnes i Söder-
gården var tiden rest
en hel tiden karavau upp
i Algotstorpa källa i
Flisby socken på vintern
marsafton. I källan skulle
de hada barnet om så
långt var både många
pengar om så långt som
barnet hade på sig. Det

var med Steerva på det var
förla vidommarå vi var
här alltsi 1895. Agnes Ver-
ja bra av det, det gjorde
hon. — Men däruppe har
de varit mycket senare,
t. ex. med Isreta i Hällev.

814

26

26

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ölandsländ, Gross.
uppt. av Bror Törnberg, 1928.

814

27

27

LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

Ett barnanord blir uppställdt.

Ett par pojkar var
ute om pick en kväll. De var
de kom till en liten le (= gränd)
hörd det ett späck barn
grida. De bryndre sig in i
om' et vidare, för de lyckte det
var like kusligt men när de
kom hem talade de om det
frå matmor'a om de så
hon: "J skulle ha frågat i

Krossmål, vad det var för
nägot. Om nästa gång de
hörde det frågade de vad
det ville. Om de frågade bar-
net, om det hade blivit mer
det om bara ville komma i
rigtigt jord. De grävde ner
då vid lejet om hittade
ett bamblik som de kände från
till kyrkogården. Om dem hör-
de de aldrig nöjde mer.

28.

28

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVFörvaren at den dälige.

En piga i Kviarp i Lekeryd hade förrvit sig at den dälige. En gang var
de var ate och räfsade
ai gjordt, skulle hon prova
om han hälpte henne. Och
hon ställde till sif räfser
och krigafflar lärnade,
och sockerkikar regnade.
Och sif bröslades det med
sju pi de andra, som

var där. 8140A det blev så
dant här slut, vi de
pick gi ifrån gården

30

30

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kläderdräkten.

Förr i tiden hade
vi aldrig några halsonger,
men det var aldrig på kalla
utan det var bara hiosen.

Men både pojkar och
flickor hade nästan på
den tiden, så det var ju
i alla fall inte på passigt.
Flickorna hade aldrig nä-
got annat än skhalaffer
på huvudet, aldrig någ-

ra hattar.

814

32.

32

Läsflickorna var brudar.
na skulle ha mössa och
skjortor (utf. beskrivna på annat
skulle ~~vara~~ vara under samma rubr.)
Lärobarnen skulle ha mäs-
duken och psalmboken i
handen. Mäsduken var stor
med spetsar på.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMUNNESARKIV

Ljusstöpning.

Först fick man lov
läxa till en veke. Dru snod-
de vi ihop av 4-5 trädar
rekaguru, och si ströök vi
på lile kaly, på den slyvna-
de. När man hara stoppades
den i salgur den eua ging-
en efter den andra och för-
varje ging hängde det sig
på lile kaly, på givet bles
fjöckare och tjockare. Vi

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVLjussläpning (proto.)

gikk ut last när jag såg de
första släpningarna. Det var
sådant då jagade om
reflade.

För i tiden fick kyrk-
värdena stoppa ljusen till
kyrkan och fått flickor som
gi ihång och stoppa ljusen
under oddan.

brukade göra ha si där
en 8-10 gos i arbete, stor-
ten, si att nä i hand
droppat ner det kunde var
det lagen att droppa det
friska igen. - När det sen
började bli mindre halv
fick en lov att ha varut
~~med~~
under si halven kom upp
för han pek ju uppe på jn-
skis. Dessutom sot hylaren
(= hög smal hink) i en belja
med varut vatten för att
halven skulle hålla sig
varu hela tiden slöpning-
en pågick.

Här har vi köpt
andra till 1920, då vi fick
elektriskt ljus. nu jag hade Forts.